

# Zprávy z farnosti

02/2003

*Na začátku roku jsme uvažovali o světle, za kterým se chceme vydat, a tím světlem je On - Kristus. Jistě si vzpomeneme na slova Pána Ježíše: „Já jsem světlo světa.“ A jistě si také vzpomeneme, co řekl svým učedníkům: „Vy jste světlo světa.“*

*Na začátku února máme svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově „hromniček“. Světí se svíce a ty si neseme domů. Svíce nám připomínají poslání: „Vy jste světlo světa.“ Naše srdce jsou těmi svícemi. Jaké světlo budou vydávat? To záleží na tom, v jaké blízkosti budeme Pánu Ježíši. On je přece tím pravým světlem. Potřebujeme mít opravdovou touhu ve svém srdci a pak můžeme očekávat, že se tato touha také naplní.*

*Pane Ježíši, zapal v nás tuto touhu po Tobě. Ať naše srdce hoří pro Tvé království a ukazuje cestu i druhým.*

*K tomu rád ze srdce žehná*

*P. František*

## Známe svůj kraj?

Kolik bylo odpovědí na minulou hádanku? Stále 0!



\* Říká někomu něco tento obrázek? \*

Na odpovědi se těší R. S.



## Nezapomeň se v novém roce zastavit

aneb učiň něco i pro sebe.

*(Podle J. M. Thomase)*



Mnozí jste již slyšeli známý výrok: „Nezapomeň se zastavit a přivonět k růži.“ Ale jak často si ve skutečnosti uděláme čas a vypadneme z hektického tempa svého života, abychom vzali na vědomí okolní svět? Příliš často se necháme uvěznit nabitým denním rozvrhem, že si to ani neuvědomíme, že zapomínáme žít.

## „ZPOMAL, ABY SES MOHL ROZHLÉDNOUT“

Učiňme něco pro sebe na cestě životem: zpomalme a udělejme si čas na to, abychom se mohli rozhlédnout kolem sebe a uviděli, co se děje právě teď, právě tam, kde právě jsme (třeba i právě nyní, při čtení tohoto článku).

Možná totiž přicházíme o něco nádherného.

www.vira.cz



- „Splnilo se ti nějaké přání z dětství?“ „Jedno jediné!“ „Jaké?“ „Když mě táta za nějakou lumpárnu tahal za vlasy, přál jsem si být plešatý.“



### Třetí vydání Římského misálu

V březnu roku 2002 vyšlo ve Vatikáně třetí vydání Římského misálu, který je závazný pro překlady do národních jazyků. Nové vydání Římského misálu přináší tyto změny a úpravy:

#### I. Změny v kalendáři

1. *Nezávazná památka sv. Jany Františky de Chantal se překládá z 12. prosince na 12. srpna.*
2. *Nové nezávazné památky:*

3. ledna	Nejsvětějšího Jména Ježíš
8. února	Sv. Josefíny Bakhity, panny
13. května	Panny Marie Fatimské
21. května	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů, mučedníků
22. května	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
9. července	Sv. Augustina Zhao Ronga, kněze, a druhů, mučedníků
20. července	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
24. července	Sv. Charbela Makhlufa, kněze
12. září	Jména Panny Marie
25. listopadu	Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice

#### II. Změny v liturgických textech

1. *Nové mešní texty pro liturgické doby.* Určité změny jsou pro slavení vigílie slavnosti Zjevení Páně, v době postní a velikonoční, pro vigílii i slavnost Nanebevstoupení Páně.
2. *Nové texty v mešním řádu.* Změny jsou ve 2. prefaci o mučednících a v žehnacích modlitbách.
3. *Nové vlastní mešní texty o svatých.* Celý nový je formulář pro nově zavedené nezávazné památky 3. ledna a 12. září. Pro některé dosavadní památky jsou změny v antifonách a modlitbách nad dary.

4. *Nové společné mešní texty o svatých.* Místo dosavadních tří mešních formulářů o Panně Marii je jich nyní nabízeno osm. Dále jsou nové formuláře k různým příležitostem.
5. *Nové votivní mše.* Jsou to tři: o Jménu Panny Marie; o Panně Marii, Královně apoštolů; o sv. Janu Křtiteli.

### III. Změny v liturgických předpisech a obřadech

1. *Mešní řád.* Nový misál upřesňuje terminologii a uvádí ji v soulad s ostatními liturgickými knihami. Některé termíny, které mají obecný význam, byly nahrazeny výrazy, které jasněji vyjadřují posvátný charakter liturgie. Upřesněna jsou např. ustanovení, která určují postoje věřících. Věřící mají stát od výzvy „Modleme se, aby Bůh přijal oběť své církve“. Ti, kdo nemohou klečet při proměňování, mají udělat hlubokou úklonu společně s knězem po pozdvihování. Kde je to zvykem, je chválihodné zachovat klečení věřících po skončení aklamace „Sanctus“ až do konce eucharistické modlitby. Změn je ale celá řada. Například u pozdravení pokoje, které dává kněz jáhnovi a přísluhujícím, z rozumných důvodů i několika věřícím, přičemž zůstává stále v presbytáři. Věřící si mají pozdravení pokoje vyměnit pouze s nejbližší stojícími.
2. *Obřady svatého týdne.* Změny nejsou velké, ale je jich hodně a tak je ani nebudu vyjmenovávat.
3. *Jiné obřady liturgického roku.* Jedná se o 2. února - svěcení svící a o Popeleční středu, kdy kněz příslušné žehnací modlitby říká s rozpjatýma rukama.

Nebylo mým záměrem podrobně referovat o změnách, které se týkají převážně kněží, ale upozornit, že se můžeme setkat s něčím novým, co jsme dříve neviděli a nemusí nám to nyní vrtat hlavou.

*Podle Liturgického kalendáře 2002-2003 sestavil R. S.*



## **Tajemství světla modlitby růžence**

Podle 21. článku apoštolského listu „Rosarium Virginis Mariae“, který vydal papež Jan Pavel II. 16. 10. 2002, vyhlašuje jménem ČBK její předseda, olomoucký arcibiskup Jan Graubner, znění nových tajemství modlitby růžence - tzv. **tajemství světla**:

1. (...) Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu
2. (...) Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc
3. (...) Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. (...) Ježíš, který na Hoře proměnění zjevil svou slávu
5. (...) Ježíš, který ustanovil eucharistii

Svatý otec podle čl. 38 apoštolského listu „Rosarium Virginis Mariae“ doporučuje následující volbu tajemství:

- pondělí tajemství radostná
- úterý tajemství bolestná
- středa tajemství slavná
- čtvrtek tajemství světla
- pátek tajemství bolestná
- sobota tajemství radostná
- neděle tajemství slavná

8. 11. 2002, Gabriela Hánečková, tiskové středisko ČBK, www.cirkev.cz



## **Co jste nám napsali o víře**

*Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.*



### **Islám a křesťanství - část 1.**

*S bratrskou láskou věnuji  
tento esej všem oponentům.*

*Bude to člověk nezkrotný  
jeho ruka bude proti všem a ruce  
všech budou proti němu, bude stát  
proti všem svým bratřím.*

/1. Mo 16,12/

Náboženskou situaci ve světě bych nenazval jinak než roztržkou v domě Abrahamově. Namísto otevřeného mezinárodního dialogu, který by otevřel srdce všem, je ve skutečnosti brutální realita. Vzpomeňme jen na Bosnu, Palestinu a Kavkaz. Všechna tato jeviště krvavých sporů nejsou jistě dílem přímé náboženské války, ale nikdo nemůže popřít, že náboženská dimenze sehrává v těchto krizových regionech důležitou roli. Do vražedného konfliktu jsou napojeny celé národy: katoličtí Chorvaté, pravoslavní Srbové a muslimští Bosňané v Evropě, Izraelci a Palestinci na Blízkém východě a křesťanští Arméni a muslimští Ázerbájdžánci na Kavkaze. Navíc jsou s islámem spojeny události z 11. září, kdy se zřítily budovy Světového obchodního centra v New Yorku, z nichž byla záhy po útoku obviněna islámská frakce Al-kajdá pod vedením bojovníků afgánského Talibanu. To opět vyvolalo po celém západním světě proti islámské bouři a protesty. Problém takzvané morální bezohlednosti nebývá ovšem často spojován s ortodoxním islámem, ale je spíše věcí fundamentalistických sekt a militantních hnutí,

s jejichž nelidskými postoji vůči zbytku světa zápolí i tradiční islám, který tento incident v době sblížování a dialogu přímo odsoudil. Právě ten je na rozdíl od těchto fanatických projevů mírumilovný a staví se odmítavě k jakémukoliv násilí. Proto je dokonce možné přirovnat tento postoj k postoji křesťanskému, a ačkoliv je nám známa historie tohoto náboženství ze všech dostupných úhlů, je nyní tento důvod milosrdenství a soucitu vznešeným bodem v dialogu. To si v zásadě uvědomil i americký prezident George Bush, když prohlásil krátce poté, že islám není možné obviňovat z útoku, protože lidé, kteří tento útok způsobili, měli ke skutečnému islámu hodně daleko.

Počátky islámu, který se záhy po svém vzniku velice rychle rozšířil, sahají až do 7. stol. n. l.. Tehdy se stoupenci Muhammada chopili zbraní a ve snaze šířit svou víru mečem vyrazili bez varování ze svých pouští a dobyli zakrátko celé jižní Středomoří.<sup>1</sup> Už to zpravidla vede k úsudku, že islám je od počátku svého vzniku výhradně militantním náboženstvím. Celé náboženství už tenkrát vyhlásilo svatou válku „nevěřícím“ a už tenkrát dovedlo politickou strukturou západního světa pořádně otrást. Samozřejmě to bude muslim, který bude reagovat na fanatickou horlivost, vymykající se naprosto Božímu záměru, odsouzením učení křesťanů. To se podle jeho názoru rovněž v určité fázi svého historického vývoje projevilo jako zcela nelidské a nežádoucí, pakliže si vzpomene na období celkem osmi křižáckých výprav do své země. K těmto velmi často nesmyslným útokům se musíme chtít nechtě přiznat. Posuzovat proto morálku současného islámu z hlediska jeho historie by jistě bylo křesťanským anachronizmem. Něco jiného je posuzovat islám z hlediska učení. Rozdíly v islámské věrouce jsou průkazné už v samotném Koránu, nicméně historické pozadí celého náboženství je z pohledu historické teologie zcela pozoruhodné. Tak například látku pro svá kázání soudu si Muhammad bere především z biblické tradice, kterou asi poznal díky kontaktu s židovskými a křesťanskými kruhy v Mekce a okolí /A. I. Katsh - *Judaismus in Islam. Biblical and Talmudic Backgrounds of the Quaran and its Commentaries, New York, 1980*/. Informace o Kristu, vycházející v Koránu v podobě legend, pocházejí z apokryfních evangelií. Zpráva, že Ježíše neukřižovali, vychází z původního učení doké-

---

<sup>1</sup>Islám zanechal stopu všude, kam vstoupila noha jeho věrných bojovníků – mudžáhidů. Časem byla imperiální dimenze muslimů zastavena na Iberském poloostrově, protože další intenzivní postup přes Pyreneje do nitra dnešní Francie nebyl možný díky vítězství franského majordoma Karla Martella v bitvě u Poitiers nedaleko Tours roku 732 n. l.. V této bitvě byl útok arabských Maurů zatlačen zpět do Španělska, kde také později vyrostla mohutná a obdivuhodná síť intelektu. Univerzity v Cordobě nebo Toledu byly zajímavým a dobrým příkladem pro univerzity v křesťanské Evropě, které musely respektovat arabské učence a jejich obrovskou intelektuální, spirituální a jazykovou erudici. Arabský filozof i přesto, že byl vyznavačem islámu, již nebyl pouhým bezduchým barbaram a pohanem.



tistů, také Trojice je islámem dogmaticky odmítnuta /*súra 4:171*/, což svědčí o přítomnosti ariánů a židů. Nicméně o Trojici se v Koránu hovoří a i když je do ní zahrnuta i Panna Marie /*súra 5:116*/, stalo se tak patrně díky nemalému vlivu staroarabské ženské sekty kollarydiánů. Také je pravděpodobné, že když kolem roku 132 n. l. za císaře Hadriána odešli židokřesťané do Arábie, odešli s nimi i nauky ebionitské sekty, které za několik staletí vplují částečně i do islámu /*Hans Küng: Islám a křesťanství, Vyšehrad 1998, str. 171*/. Nakolik ovlivnilo toto heretické a heterodoxní křesťanství samotného Muhammada je nicméně sporné. Zvláštní oblibě se těšilo vyprávění o zběhlém mnichu Bahírovi či Sergiovi, který prý naučil Muhammada všemu, co ten později vydával za svaté zjevení. Něco podobného se už objevilo v knize libanonského autora /*Abú Músa al - Harírí: Kněz a prorok, Bejrút 1985*/, kde se doslova píše, že Muhammad se všemu podstatnému naučil od jistého křesťana jménem Waraqy ibn Naufal. Z těchto důvodů byl také islám dlouho pokládán za christologickou herezi, později ve vrcholném středověku jako za jednu z variant pohanství, v 19. století se už jeví jako příprava ke křesťanství a od poloviny 20. století převládl názor, že islám nese paprsky Pravdy a na muslimy je nahlíženo s úctou /*L. Kropáček: Islám očima křesťanské teologie - Souvislosti 3-4/33-34, 1997, str. 115-116*/. Rád bych zde upozornil na skutečnost, že i tento názor je do určité míry v souladu s *Katechizmem katolické církve (index 841)*, a některých konstitucí II. vatikánského koncilu např. *Nostra Aetate čl. 3, Lumen Gentium čl. 16*. To není projevem nějakého absurdního synkretizmu, jak by někteří mysleli, ale názor vyvěrá z nového a především hlubšího pochopení islámu. K některým spisům sv. Jana Damašského /650-750/, který mimo jiné rovněž považoval islám za křesťanskou herezi a které nám už z období raného středověku naznačují pravý stav náboženství, je však nutné se stále vracet. Tentýž učenec se sám zapojil do boje proti ikonoklastům, kteří tehdy - snad i pod určitým vlivem islámu - ovládli na čas Byzanc. Jako vnuk významného funkcionáře umajjovského kalifa znal velmi dobře prostředí Blízkého východu a snadno se orientoval ve sporech východních křesťanů. V polemice s muslimy často argumentoval slovy, že pokud je Muhammed skutečný prorok, musel by být předpověděn v Písmu. Islámští religionisté pak od té doby stále procesávají Písmo svaté a hledají takovýto odkaz.

Islám je tedy možné jen vzdáleně považovat za jakési paradigma křesťanství, snad v souladu s těmi spisy církve, které jsme již zmínili, ale rozhodně na cestě směrem ke Kristu, ne naopak. Tím, že v islámu je popřena osobnost Krista coby Boha, je tím prakticky zničena jeho teologická osobnost. Vždyť není-li Bůh, jak tvrdil On a jeho učedníci, nemůže být ani pravým prorokem podle islámu, natož podle judaizmu /*srovnej 5. Mo 18,21-22*/. Jsem si jist, že se dnes v protestantském křesťanství vzrývá přesvěd-

čení, že se vzhledem ke světodějnému Muhammadově významu nelze vyhnout korekturám. Je prý třeba se vzdát „nákazy exkluzivity“, která pochází z dogmatické netrpělivosti /viz koncil Florentský 1439-1445/, kterou pranýřuje britský pozitivista a historik *Arnold Toynbee* v díle *A Study of History*. Zatímco křesťanství se objevuje jako dějinně vrcholné paradigma judaizmu v tradici dlouhé přes dva tisíce let, je islám již dogmaticky ucelený Koránem za života Prorokova /*súra 5:3*/. Navzdory pochybné příbuznosti se ovšem nevyhneme antichristologickým projevům, které muslimové hlásají. Nadřazenost islámu, který je podle Koránu tím jediným pravým náboženstvím /*súra 3:19*/ již a priori vylučuje jakoukoliv možnost teologického propojení mezi křesťanstvím a islámem. Jsou to dva náboženské břehy, které se k sobě nikdy teologicky nepřiblíží. Proto vede-li křesťanstvo dialog, pak pouze v rovině morální, etické a kulturní.<sup>2</sup>

*zpracoval a zaslal Daniel A. Kyler  
pokračování v příštím čísle*



- Jeden západní novinář pozoroval Matku Terezu, když ošetřovala malomocné. Prohlásil při tom: „Takovouto práci bych nedělal ani za milion dolarů!“ „Za milion dolarů bych to taky nedělala!“ odvětila Matka Tereza.



## **Okénko do knihovny**



**autor:** Václav Beneš Třebízský  
**název:** Pomněnky  
**z obsahu:** (zkráceno a jazykově upraveno)

### ***Modlitba za vlast***

Bože otců mých, Králi nebe i země, k Tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti a svého národa.

Tvé svaté požehnání učinilo moji vlast krásnou a kvetoucí. Tvé požehnání nadchlo silou a osvětilo rozumem statečné muže a ženy. Velmi Ti za to děkuji, Bože můj, a prosím Tě s celou svou vroucností, aby Tvé svaté požehnání dlelo nad milovanou zemí, dokud kámen v ní bude stát na kameni, aby požehnání spočívalo nad drahým národem, dokud nepřestane žít naše řeč.

---

<sup>2</sup>Díky arabským učencům a zejména učencům ze Sýrie vděčíme za dochování částí alexandrijských pergamenů, které byly zachráněny po roce 451 n. l., kdy proslulé svitky knihovny v Alexandrii lehly popelem. Jenom díky nim dnes máme možnost sledovat hloubku antického myšlení. Za tímto horizontem pak objevíme „arabského“ Hippokrata, Aristotela a Platóna, jejichž dílo se následně odrazilo v myšlení pozdějších filozofů /Avicenna, Al-Farábí, Aviccebron, Aveorres a další/.



Žehnej mou vlast, Bože, když jaro polibkem ze zimního spánku bývá probuzeno. Žehnej mou vlast, Bože, když jsou pole požehnána zrajícími plody a lidé sklízejí úrodu.

Žehnej mou vlast, Bože, když podzim svou vládu nastoupí a stromy obalí zralými plody.

Žehnej mou vlast, Bože, i tehdy, kdy pokryje sněhový háv hory a lesy.

Tvé svaté požehnání ať vejde do paláců zámožných lidí, aby tam hnulo srdce k dobročinnosti a útrpnosti, ať nemine i chudičké chatrče a požehná i ty ubožáky, kteří nevědí, kam by měli svou hlavu položit.

Neopouštěj, Hospodine, ten národ, jehož krev je krví mou. Chraň jej a opatruj, zachovej jej před veškerým zlem a před každou zhoubou. Dej, aby v něm nikdy nevznikly různice a domácí nesváry a chraň jej před zlými úklady nepřátel. Zapal v srdcích celého národa pravou, ryzí lásku k vlasti, ať všichni milujeme svou rodnou zem jako svou matku a ať jsme připraveni v každém okamžiku svou sílu i svůj rozum zasvětit její službě.

Osvět' milostí svou, Hospodine, také zbloudilé duše, které se stydí za jazyk svých předků a nectí toto drahé dědictví našich otců. Přiveď je k srdci naší společné matky – vlasti a učiň je zdárnými dítkami.

A tak Tebou, Bože, požehnaná bude se má vlast třpytit v májové kráse. A když svorně, bratrsky budeme společně pracovat, jak na polích, tak i na místech vědy, učenosti a umění, pak s Tvým přispěním, Bože, zasedne má vlast na trůn mezi národy a bude mezi nimi vynikat jako diamant mezi křemeny.

Dej, dobrotivý Bože, abych svou činností byl ozdobou své rodné země a zasloužil si tak klidný odpočinek v její hlíně. Dopřej mi té milosti, abych bezúhonným, vzorně křesťanským životem zasloužil si vstoupit ve vlast všech národů. Amen.

*Václav Beneš Třebízský, katolický kněz a spisovatel, žil v letech 1849-1884. Napsal několik historických románů a povídek (V červánkách kalicha, Pobělohorské elegie aj.). Pro potřeby výchovy křesťanské mládeže napsal také modlitební knihu **Pomněnky**, ze které je i tato Modlitba za vlast.*

*Vlasta Heinzlová*

**&**

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

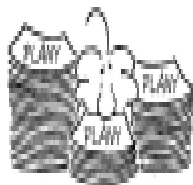
**&**

- „Je to opravdu rybí polévka?“ ujišťuje se host v restauraci. „Samozřejmě,“ odpovídá číšník. „Sám jsem viděl kuchaře, jak do ní lil vodu z akvária.“

**&**

## **Farní rada**

### **Zpráva z 11. zasedání Farní rady ze dne 09. 01. 2003**



Ve čtvrtek 9. ledna se již v novém roce 2003 opět sešla Farní rada, aby se zabývala podněty od farníků a řešila i další otázky ze života naší farnosti. Program jejího jednání:

- **Přehodnocení docházky členů FR**

FR se rozhodla přehodnotit docházku jednotlivých členů FR, přičemž bylo zjištěno, že nízkou účast na zasedáních FR lze zkonstatovat u dvou členů. Bylo rozhodnuto, že P. Jirásek s nimi promluví a zjistí, zda chtějí v práci ve FR pokračovat.

- **Večerní mše sv. v naší farnosti**

P. Jirásek přednesl návrh na přesunutí večerní mše sv. na 17. hodinu, aby tím byla zajištěna návaznost na římskokatolickou farnost u sv. Kříže, kde večerní mše sv. začínají v 18. hodin. FR o daném návrhu diskutovala a rozhodla, že v současné době není aktuální. P. Jirásek se nabídl, že se bude průběžně dotazovat farníků na jejich názor v této věci.

- **Úkoly**

- ◆ J. Škodová, Š. Koutná zajistit ministrantské oblečení, stále trvá
- ◆ Z. Bumbová, J. Škodová, Š. Koutná budou organizovat snídani farníků jedenkrát do měsíce, vždy po dětské mši sv.
- ◆ P. Fr. Jirásek zjistí možnost finančního příspěvku na renovaci oltáře
- ◆ hledat spolupracovníka pro dokončení elektronické instalace v kostele (zavedení mikrofonu na kůr a obdobné práce)
- ◆ J. Holada, J. Engelhartová do časopisu Jílovská sova zajistit pravidelné příspěvky

- **Připomínky**

- ◆ problém s kostelníkem - od ledna 2003 nemůže být p. Dušánek zaměštnán na plný úvazek jako kostelník, proto je nutné najít několik osob, které budou společně zajišťovat práci kostelníka
- ◆ společně snídaně farníků - nutno upozornit v ohláškách vždy týden dopředu, též bude informace uvedena ve farním časopise

*Termín příštího jednání Farní rady je ve čtvrtek 13. 02. 2003 v 18:30 na faře - Děčín IV. Podávejte podněty!*

*Zapsala Š. Koutná*

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen



## Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

<b>Rok 2003</b>	<b>2. února</b>	2. března	6. dubna
4. května	1. června	6. července	3. srpna
5. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	<b>13:08</b>	14:40	Dolní Žleb	<b>14:57</b>	17:25	18:38
Čertova Voda	<b>13:18</b>	14:50	Čertova Voda	<b>15:02</b>	17:30	18:43
Dolní Žleb	<b>13:23</b>	14:55	Děčín hlavní nádr.	<b>15:12</b>	17:40	18:53



- Dívá se na mě skrz pravitko a směje se mi, že jsem zelená.



## Diskusní a vzdělávací kroužek



V minulém roce ve dvou lekcích (ZF č. 11 a 12) jsme se seznámili s rituálem a symbolem liturgie. V tomto článku si řekneme na závěr, jak je to s naší účastí na bohoslužbě.

Nedělní liturgie po koncilu není už **mše pro farnost, ale mše farního společenství**. Dnes platí, že dobrá nedělní bohoslužba je záležitostí všech. Je známo, že tam kde se lidé neučí jen tomu, jak to dělat, ale i jak to duchovně prožívat, jaký to má smysl – tam se lidé většinou podílejí rádi.

Kde je a kde není vyspělá farnost, to poznáme snadno podle zevnějších znamení:

- F Lidé přicházejí do kostela včas,
- F chvíle ticha jsou soustředěné, při proměňování a u stolu Páně posvátná úcta,
- F neodcházejí předčasně z kostela, ani se nerozutíkávají hned po skončení, ba naopak rádi se ve skupinkách zastaví.

A jaká jsou vnitřní znamení dobré bohoslužby? Co při ní prožíváme?

- F Cítíme se osobně osloveni? Vyrovnáváme se sami se sebou, zbavíme se strachu a neklidu?
- F Prožíváme, že jsme údy bratrského společenství, že patříme k sobě? Smíříme se s druhými nejen podáním ruky, ale i srdcem?
- F Ponoříme se do modlitby v povědomí přítomnosti Boží?
- F Odcházíme domů povzbuzeni, s novým elánem, s novou myšlenkou pro další dny, pro denní modlitbu?

Aby však bohoslužba přinášela klid, radostný a krásný zážitek a dobrou myšlenku, je zapotřebí z naší strany přípravy. Doma také když čekáme hosta, vše připravujeme k tomuto setkání. Postoj srdce, to je to, co máme dát před Bohem do pořádku zde v kostele. To je smysl chvíle ticha ke zpytování svědomí. To je smysl společného: „Vyznávám se, že jsem zhřešil ...“ Tak vzniká prostor ke společenství lásky – není však snadnou věcí toto sjednocení v lásce – nevzniká to samo sebou, musíme to vytvořit každý z nás (lidé).

Při četbě Písma jde o sjednocení myslí, o přijetí srdcem. Zde totiž mluví Bůh ke svému lidu. O slyšeném máme dál uvažovat a mluvit, neboť to je naše aktivní účast na kázání: učíme se o věcech víry hovořit, učíme se uvažovat o svém životě ve světle Písma.

Když se shromáždíme k nedělní bohoslužbě, to se připravuje mešní dar: My jsme ten vlastní obětní dar! Při obětním průvodu a přípravě darů nás symbolicky zastoupí chléb a víno, ale my jsme ten materiál, který chce Otec proměnit.

Bezprostřední příprava na svaté přijímání začíná Otčenášem (ve kterém je souhrn celého evangelia). **Eucharistická hostina je radostná slavnost hříšníků, kterým bylo odpuštěno.** Svaté přijímání a chvíle po něm je čas intimního setkání s Hostem naší duše (a to prožívá každý po svém).

Mše našeho života začíná, když slavnost v kostele končí. Náš život venku patří k bohoslužbě jako výdech ke vdechu. Z hloubi nedělní modlitby se rodí vhodné slovo, správný čin. Při mši dostaneme transfúzi Kristovy lásky, aby se naše oko zbystřilo, srdce otevřelo, narostla odvaha. Venku se pak ukáže, jak dobře jsme se mše účastnili.

Přeji nám, abychom přicházeli do kostela rádi a zavčas. Abychom dobře naladili svá srdce, aby naše bohoslužba byla libozvučnou symfonií pro uši nebešťanů, kteří nám naslouchají.

Proto: **Pojďme tedy s chutí žít mši svého života!**

S. Š.



## Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František



## Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 714 Kč	1 481 Kč	0 Kč	
Únor	8 120 Kč	1 317 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 356 Kč	1 932 Kč	2 500 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 302 Kč	1 452 Kč	0 Kč	
Květen	7 015 Kč	2 231 Kč	3 014 Kč	Na opravu kostelů v diecézi
Červen	9 750 Kč	1 802 Kč	1 950 Kč	Na opravu katedrály v Litoměřicích
Červenec	6 313 Kč	1 616 Kč	0 Kč	
Srpen	5 782 Kč	1 190 Kč	0 Kč	
Září	27 540 Kč	2 258 Kč	22 000 Kč	Na povodně
Říjen	10 409 Kč	2 947 Kč	9 000 Kč	Na misie
Listopad	7 585 Kč	2 142 Kč	3 030 Kč	Na bibli
Prosinec	14 674 Kč	4 276 Kč	3 000 Kč	Na diecézi
<b>Součet</b>	<b>118 560 Kč</b>	<b>24 644 Kč</b>	<b>47 994 Kč</b>	

R. S.



## Papež ustanovil nová ružencová tajemství

*Nejedná se sice o „horkou“ novinku, ale neškodí si i občas něco připomenout. K zařazení tohoto článku mě přivedlo vyhlášení jednotného znění tajemství biskupskou konferencí (viz výše). Bohužel, dříve se to do **ZzF** „nevešlo“.*

R. S.

Svatý otec se ve svém apoštolském listu „Rosarium Virginis Mariae“ (Růženec Panny Marie) věnuje především modlitbě růžence a významu této modlitby v životě současné církve.

Tradiční modlitba růžence má podle papeže nezměrnou hodnotu i v dnešní době. Proto, aby byla opět oživena praxe modlitby růžence ve společenstvích církve a rodin, ale i mezi jednotlivci, vyhlásil papež od října letošního roku (2002) do října 2003 „Růžencový rok“.

Jan Pavel II. vidí Růžencový rok jako kontinuální pokračování Jubilejního roku a praktickou reflexi apoštolského dopisu „Novo Millennio Ineunte“ (Na počátku nového tisíciletí). Růžencový rok je zároveň oslavou 120. výročí od vydání encykliky „Supremi Apostolatus Officio“ 1. 9. 1883 papežem Lvem XIII., který jako první v tomto dokumentu označil modlitbu růžence jako mocnou zbraň v boji se zlem.

Přestože Svátý otec podporuje tradiční formu modlitby růžence, je si vědom potřeby aktualizace této modlitby v současné církvi. Proto navrhl dalších 5 růžencových tajemství, tzv. „Tajemství světla“, která jsou inspirována událostmi Kristova veřejného působení. Svátý otec připomněl, „že to bylo právě v letech Ježíšova veřejného působení, kdy se nám nejzřetelněji zjevilo Kristovo tajemství - tajemství světla: Pokud jsem na světě, jsem světlo světa“ (J 9,5).

Nová růžencová tajemství nemají nahradit tradiční tajemství růžence radostného, bolestného a slavného, ale mají být jejich vhodným doplněním.

Nová tajemství připomínají následující události z období Kristova veřejného působení:

1. Kristův křest v Jordánu (Mt 3,13-17)
2. Kristův zázrak v Káně Galilejské (J 2,1-12)
3. Kristovo hlásání Božího království a výzvy k obrácení (Mk 1,15)
4. Proměnění Krista na hoře (Lk 9,28-36)
5. Ustanovení eucharistie, jako svátostného vyjádření Kristovy velikonoční oběti (Mt 26,26-28).

Ustanovením nových růžencových tajemství tak papež Jan Pavel II. navázal na jednoho ze svých předchůdců, Pia V., který v roce 1569 ustanovil dodnes běžně užívanou formu modlitby růžence, která se zaměřuje na 15 příběhů (tajemství) z Kristova a Mariina života.

*Martin Horálek, www.cirkev.cz*



## **Posvátná znamení**

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co

se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele. A pokud něčemu nerozumíte, víte, že tu máme kněze, který vám rád poradí?

*R. Sticha*

## &

### 5. Liturgické předměty

#### **b) Paténa**

Byla původně miskou (patina, patané) značné velikosti (Konstantin Vel. daroval lateránské bazilice patény, vážící 10 kg), které sloužily k lámání konsekrovaného chleba a k přijímání. Papež z ní přijímal u svého trůnu a z ní podával přítomné šlechtě (Ordo I kol. 700). Paténu přinesl akolyta na počátku kánonu a držel ji až do lámání chleba, kdy ji podal jáhnovi. Když se začalo na Západě užívat nekvašených chlebů a malých hostií pro věřící, pozbyla paténa svého významu a stala se od 11. stol. v dnešní známé podobě plochým talířkem, sloužícím k lámání velké hostie.

Dnes jsou v užívání tři patény:

1. *menší*, která patří ke kalichu,
2. *konsekrační* - nově zavedená miska polokulovitého tvaru s podstavcem,
3. *paténa k přijímání*, sloužící k zachycení možných úlomků sv. hostie při podávání.

První dvě jsou paténami ve vlastním smyslu. Mešní patény s uloženou velkou hostií pro celebranta se užívá, nekoná-li se obětní průvod (IG 49), je připravena na kredenčním stolku spolu s kalichem, purifikatoriem, a ciboriem s partikullemi (IG 80) a je přinesena na oltář s ostatním příslušenstvím k offertoriu (IG 100). Koná-li se obětní průvod, užívá se konsekrační patény, obětní misky, do níž se vloží velká hostie pro celebranta a malé pro věřící a přísluhující (IG 293). V tom případě se už mešní patény ne užívá, v ní se konsekruje a láme obětní chléb.

Materiál pro paténu, jak už nahoře bylo zmíněno, může být látka, vhodná pro liturgické účely, pokud je pevná a vzácnější, tedy kov, tvrdá dřeva, slonovina (srv. IG 290; 292). O pozlacení platí totéž jako o pozlacení vnitřku číše kalicha (IG 294).

Paténa mešní musí být konsekrována. Konsekrační, obětní miska, protože má vlastně funkci ciboria, může být benedikována knězem, rektorem kostela (IG 296).

Kromě patén už vyjmenovaných slouží ještě paténa k donášení viatika nebo sv. přijímání nemocným, ta je podobná mešní, jen opatřena víčkem, aby z ní malé hostie nevypadly. Tato paténa k zaopatřování stejně jako konsekrační slouží k podávání sv. přijímání.



### c) Palla

Vznikla ze zadní části korporálu (palla corporalis), jímž se chránila Krev Páně v kalichu, tím, že se tato zadní část přehnula přes otvor kalicha. Od pozdního středověku se stala samostatnou součástí výbavy kalicha. Je čtvercovitého tvaru z lněného plátna a vyztužena lepenkou. Často má liturgickou barvu na vrchní straně. V dnešním ritu se stala fakultativní (IG 80), ale často je praktické ji užít, aby (hlavně na sklonku léta) nepadaly do kalichu mušky.

### d) Purifikatorium

Jak naznačuje už jméno, je šátek podélného tvaru, který slouží k očištění kalicha a patény (IG 238) nebo prstů celebrantových po abluci.

*ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)*



#### *Neobvyklé zkratky:*

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.



## Anketa pod lupou

Tak jsem si myslel, že se dostanu k podrobnějšímu „rozebrání“ výsledků poslední ankety, kterou jsme loni vyhlásili. Nějak mi to při největší snaze nevychází - jsem stále ve „skluzu“. Asi nebudu zdaleka sám. Ale spát mi to nedá. Jak třeba rozumět výsledku 3. otázky:

**F** *Naleznete v časopise vše, co vás zajímá?*

ano – 16x

ne – 7x

*Co chybí?*

- ◆ příspěvky od mládeže, inzerce prodej, koupě, pomoc ...
- ◆ tipy na výlet, informace o kaplích, křížích aj. v okolí
- ◆ více o okolních farnostech a diecézi
- ◆ kronika farností, názory farníků
- ◆ články od seniorů, informace o FCH
- ◆ malý kurs němčiny - mše, modlitby

Pokud jde o těch 16 hlasů, je to fajn. Ale co s těmi sedmi? A co s tím, co někomu chybí? A vůbec, čte nás 23 příznivců, kterým stojíme za vyplnění anketního lístku - je to málo, hodně, ... ? Při sestavování tohoto čísla (nejen

tohoto) mě napadá - kde jsou ti, co jim něco chybí? Snažili se něco udělat pro to, aby tomu bylo jinak? Nebo jinak - kdo nám to vše „nadělí“, napíše, zařídí, splní požadavky - spadne to „z nebe“, když máme k němu tak blízko? Pokud jsme dostatečně rozumní, dojdeme k jednoznačnému závěru, že nám nikdo nic nedá, nezařídí, ... . Co když se jen „povezeme“, ono to „nějak“ půjde. Ano, ale od deseti k pěti. A co pokud se najde nějaký „podivín“, který situaci bude chtít „zachránit“? No fajn. Udělá vše za nás a my se případně jen přizíváme. - Zahraji si na proroka: Vytrvalý nadšenec skončí na jednotce intenzivní péče (ona je vlastně ještě jedna možnost - ubytovací zařízení v obci Horní Beřkovice, abychom nemuseli jezdit daleko).

Nebylo by krásné, kdyby si každý z nás vzal nějakou „maličkost“ na starost a o tu by příkladně pečoval? Nemusel by ani vyprávět, jak se s tím „nadře“. Sklouzl jsem do říše pohádek a snění?



Stalo se vám, že takhle jdete a zaslechnete živý rozhovor, kde si diskutující vyměňují jednu „Jobovu“ zvěst za druhou? V takovém případě mě napadá, že se nějakí Jehovisté vrhli na svou oběť a snášejí jednu pohromu světa za druhou, od počasí až po papeže. Jenže mýlka, to diskutují naši bratři o tom, že se pořád nic neděje, že je to pořád stejný, jak je pořád do něčeho někdo strká a dokonce od nich něco chce! Ze zásady nenavštěvuji pohostinství, to kvůli zvláštnímu složení „vzduchu“ v lokále. Škoda, mohl bych kvalifikovaně posoudit podobné „hospodské“ řeči, při nichž také za vše může ten „někdo“ a přitom je vše tak jasné.

Je vše opravdu tak pesimistické? Co kdyby o úspěchách loňského roku vyšel hezký povzbudivý článek? Ale vidíte sami, opět ho „někdo“ nenapsal, ani nepadl z nebe.

Možná jste již četli článek na začátku tohoto čísla - přivoněli jste k růži? Dobře slyším! My na to nemáme čas a to ještě od nás někdo chce pomáhat ve farnosti!! A o tom to je. „Někdo“ - necita - by chtít neměl. Měli bychom to chtít sami!

## A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...



David a Goliáš (1. Sam. 17, 1-50)



### Informace, aneb co se událo a co nás čeká



*podle R. S.*

**F Pout' do Filipova** - se uskutečnila autobusem vypraveným ústeckými farnostmi. Příspěvek na toto téma letos nemáme.

- F **Tříkrálová sbírka** - se také uskutečnila. Je opět škoda, že si nedal nikdo z pořadatelů tu práci, aby mi poslal nějaké „výsledky“.
- F **Modlitební týdny za sjednocení církvi** - I zde bych rád uveřejnil příspěvek o tom, jak tuto věc bereme vážně. Bereme ji vlastně vážně?
- F **Kostelník** - nám dlouho nevydržel ... . Dovedu docela dobře pochopit to, že město nemá peníze na veřejně prospěšné práce podobného druhu, ale již méně dovedu pochopit, že nemůže kostelník, věřící člověk, dělat tuto službu „zadarmo“, z lásky. Nebo, že někdo dokáže říci: „nejsou zapálené svíčky na oltáři“ a nemůže je místo toho jít sám zapálit, když to nehodlá udělat ten, kdo to dělával. Máme se ještě hodně co učit (chceme vůbec?). A přitom by člověk řekl, že je to samozřejmost.
- F **Úklid kostela** - nemyslím, že by to měla být výsada kostelníka. Na tom by se opravdu mělo účastnit více věřících. Máme nově vymalovaný kostel něco přes rok a pokud si jej pozorně prohlédnete, potřeboval by opět uklidit. Jsou to možná pro někoho maličkosti, ale doma si také smýčíme, vysáváme kouty - a kostel je přitom domem Božím.
- F **Diskusní a vzdělávací kroužek** - Myslil jsem si, že bude přirozeným pokračováním sněmovního kroužku. Mýlil jsem se, nebude.

F **Inzerát** – Rodina Miklošková hledá starší rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena do 700 000 Kč. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449.



## Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	14:45	10-11	Marie Jirásková
středa	16:00	9-12	Soňa Šenková
středa	16:00	14	Marie Jirásková



## Slavnosti a svátky

2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
22. 2. Svátek Stolce svatého Petra, apoštola



## Významné dny

11. 2. Světový den nemocných
22. 2. Celosvětový svátek skautek



LITURGIE

## Výroční dny biskupů

- |     |    |              |  |
|-----|----|--------------|--|
| 14. | 2. | Kard. Vlk    | jmenován biskupem (1990)               |
|     |    | Mons. Cikrle | jmenován biskupem (1990)               |
| 19. | 2. | Mons Herbst  | jmenován tit. biskupem (2002)          |
| 23. | 2. | Mons. Paďour | jmenován biskupem – koadjutorem (2001) |



## Setkávání



- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 18:30 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer



## Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti – neděle ve 12:45



## Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek		17:30	
Sobota		16:00	(Bynov)



## Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
--------	--------	-------	----------------------------



☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 23. 02. 2003, před 1. nedělí v březnu ☚

*Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla jsou 12 Kč)*